

„Istarska Rijec“

Izlaz svakog četvrtka uveče. Svakog drugog četvrtka donosa literarni prilog „Mladi Istarski“. Preplaća za tuzemstvo iznos: 15 — lra na godinu, a za tuzemstvo 25 — lra. Uredništvo i uprava lista: Trst (Fiesole) - Via S. Francesco Assisi 20/1. Telefon: 11-57

ISTARSKA RIJEČ

Tjednik za nauku, gospodarstvo i politiku Istarskog naroda.

„Stogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvarf“. — Narodna poslovica.

Oglas stoje 4 lra

za svaki centimetar visine i širine jednog stupca. Za višekratno naručivanje daje se znatno popust prema pogodbi. Plaća se za tjedan dana. Dječji oglasni listovi, a svega upravlja. Nepraktična se plaća ne primaju, a rukopisi se ne vraćaju ni u kojem slučaju.

Zapljeni „Istarske Rijeci“

Posljednji broj „Istarske Rijeci“ bio je zaplijen. O toj zapljeni dobili smo pismeni dekret, koji glasi:

KR. PREFEKTURA TRŠĆANSKE POKRAJINE.

Broj 082-5009.

PREFEKT TRŠĆANSKE POKRAJINE

vidivši hrvatski tjednik „Istarsku Rijec“ br. 22 od 3. juna 1926;

uzerši u obzir, da članak pod naslovom „Svaki dan na manje...“ sadržaje zatačne i tendenciozne bilješke, koje su kadre da uzbuze duhove uz pogibao za javni red;

vidivši postojeće naredbe o štampi i čl. 3. općinskog i pokrajinskog zakona od 4. februara 1915;

naredjuje:

da se zapljeni „Istarska Rijec“ br. 22. od 3. junija 1926.

Izvršenje ovog dekreta povjeren je kr. kvesturu u Trstu.

U Trstu, 3. junija 1926.

Pečat.

Za prefekta: (potpis nečitljiv)

Natrag k starom poštenju!

Svjetski rat i njegove posljedice odrazuju se pogubno kod širokih narodnih slojeva. Svjedoci smo općeg gospodarskog nazadovanja i propadanja. Bijeda i siromašnijih naroda i nema nikakve nade, da će tako brzo stvari okrenuti na bolje. Mimo ovog velikog gospodarskog zla, koje šiba svuda naokolo, donijelo nam je svjetsko klanje i prilike iz njega još veće duševno zlo, koje razjeda ljudsko društvo.

To duševno zlo, koje razara međudruštvene odnose pojedinih, čitavih naroda i država, jeste pokvarenost i klonulost duše čovjeka. Otupilo je srce, podivjalo su u čovjeka loša naguća. Ozračje je prepuno međusobnog nepovjerenja. Ljudi se takme u tome, tko će koga da prevari ili nadmudri. Svatko bi htio da lagodno živi bez truda i muke. Laž i himba vladaju ljudima. Ponestaje poštenja i stida. Čovjek je pun zavisti i mržnje. Njegove duševne vrline ustupaju mjesto samim manama i pogreškama.

Izgleda, kao da je čovječanstvo uđane prokletstvo, jer varanje i nepravda slavi pobjedu. Sa grozom u srcu pitamo se: kamo i kuda to vodi? Zlo je i naopako. Pokvarenost duše i srca našla je i u selu. U obiteljima nema mira ni ljubavi, nema sklada ni suglasja. Jedan grdi drugoga, a smisao sloge i čestitosti kao da posve iščezava.

I kao što je privatni život zaražen ovom društvenom bolešću, tako je i javni život grub, bez duše i spoznanja pravde. Kamo je dovelo ovo zlo u državnom razmjeru, pokazuje nam slušaj madžarske falsifikatorske afera. Tu nam se zrcali sva ona duševna kaljuža, u kojoj gazi madžarska vladina klika uz odobravanje dobrog djela javnog monijenja u državi. U tom škandalu spoljiva se ona gnjusoba i krajnja pokvarenost čovjeka. Citavom istragom i lopovluka svjetskog značaja struji himba, laž, prevara i zatajivanje svakog poštenja. Iza toga marao bi čovjek da posumnja uopće u karakternost ljudstva. Opažamo kako čovjek gazi po svemu onomu, što čovjeka čini ljudskim, izdaje ljudsko dostojanstvo i počinje da nalitči zvjeri u svojoj podobi.

A sama osuda krivaca jedna je ironija pravde, suda i zakona. Glavni krivci suduju se na prisilnu radotu, to znamo šta znači. Čijeli je tamošnjim težim gnjio i iskvaren u svim stupnjima državne uprave. Ovo je jedno od velikih pojava u društvenom životu, gdje se jasno ističe ono duševno izrođivanje, ona pogubna zaraza u ljudskoj zajednici.

Na dnevnom su redu ponevjerena i namotna rasipavanja ljudskog dobra. Novine nam često donasaju vijesti sa svih strana, kako se razbacuje državni

Pokvarena inteligencija

Kao što je bilo za vrijeme Krista, tako je i danas. Najviše se traži lažljivca i lupeža. Bez takovih ne bi mogao da postoji jedan mali broj današnje pokvarene, lažne inteligencije. Ima više takovih pojedinaca, koji žive od laži, a na ledjima velike mase naroda, iskorišćujući je neosjetno!

Kadgod se je pojavio veliki duh, koji je ljubio čovjeka i ljudstvo uopće, duh, koji je radio na obnovi i preporodu narodnom, tada bi se pojavila takva inteligencija, koja bi se našla na postu, da sprječji umove i velike duhove na radu, za preporod narodni i obnovu ljudstva. Takova je inteligencija narod varala i obmanjivala i tražila kriva svjedočanstva, da bi lakše živjela na račun mnogih ljudi i cijelog naroda, kojeg je što više zaglupljivala, kao da svi ljudi nemaju ista prava. Ona je to činila i stoga, što nije imala srama za čovjeka, brata svoga. Dakle srca ta inteligencija nije bila uzgojena u duhu čovječjem. Takova inteligencija raspela je i pribila Krista na križ, jer je on propovjedaio pravdu, istinu, ljubav. To ondašnjoj inteligenciji nije išlo u volju. Bojeći se za svoje laži, ona je znala, da ako se i Kristu dopusti živjeti, propovjedati i narod učiti dobroti i ljubavi, prestaje važnost njenih varanja, obmanjivanja i iskorišćavanja naroda. Pokvarena je inteligencija i onda znala, da će izgubiti slavu, koju nije zasluzila.

«Oče, oprost mi, jer ne znaju što čine» bile su posljednje riječi Kristove, jer je u stvari znao, da nije narod kriv, da je obmanjivan krivnjom inteligencije.

Narod je padao redovno u zamku pokvarene inteligencije, jer je bio neuk, da bi mogao razlikovati, što je istina, a što laž. Zato je narod vjerovao pokvarenoj inteligenciji. Inteligencija je propovjedala, kako dolazi zlo od ovakvih spasioaca narodnih, ubijedila u svoje laži raznim obećanjima, tako da je narod svoje prave izbavitelje vješao, palio na lomači, pribijao na križ i progona.

Takove inteligencije ima i danas, iako je u neznatnom broju. Takva inteligencija i danas huška narod protiv njegovih dobrotina i pravih dobročinitelja lažnim spietkama. Šta više: ona i danas iskorišćuje narodno neznanje i neposvijješćenost, želeći, da ovaj i dalje ostane u mraku neznanja.

Zato moramo da okrenemo takovoj inteligenciji ledja i da idemo samo i isključivo za onim nesečičnim i poštivnim ljudima, koji će se boriti jedino zdravim razumom i se boriti jedino zdravim iskorišćavanjima ljubavi, protiv svakog iskorišćavanja naroda. Hoćemo da privredimo zalutale duhove oltaru dobrote, ljepote, istine i ljubavi, bez čega se ne može da zamislija čestit život među ljudima na zemlji, a napose u našoj sirotici Istri.

Imetak, a to znači imovina širokih narodnih slojeva. Sve je to posljedica onog zla, koji kvari čovječju narav u posljednjem razdoblju. Ponestaje osjećanja dužnosti, smisla poštenja i poštivanja ljudstva. A to znači, da postajemo svatkođjedni. A to znači, da postajemo svatkođjedni. A to znači, da postajemo svatkođjedni. A to znači, da postajemo svatkođjedni.

Premda sve nam naokolo šapuce, da se čovjek ne će svratiti sa loše staze, kojom kroči, opet mi ćemo ustvrditi, da će biti bolje, jer mora da bude doba, da će biti bolje, niti je sve iskavljeno. Nije sve propalo, niti je sve iskavljeno. Nije sve propalo, niti je sve iskavljeno. Nije sve propalo, niti je sve iskavljeno.

Naš poznati stari jal

Što je to jal? Jal je zavist, nenavidnost, zloba (invidia).

Griješni prastari jal — to je naša poznata osobina. Ne može se reći, da ga nema i u drugim narodima, ali on je u tolikoj mjeri naš, da se govori kao o poznatoj stvari o tom — hrvatskom jalu. Jal dospijeva svuda. Podmukao, namrgodjen, stisnutih vjeda i usnica koraca pognute glave, dok mu mlaz krvi sika u lica. Tu i tamo podigne vjedje, rastvorio oči, zvjezne desno i lijevo, pa opet prigne griješnu glavu. To je jal, to je on. A u srcu i duši vampir, mora,

crv grize i grize.

I ne da mira, ne da počinka duši ni tijelu. Što jače da se pritaji i sakrije, to jače izbija. Na oči on izlazi i u ženikama se cakli poput oceana, u koji bi nas htio utopiti.

Jal — to je životinjski nagon u čovjeku, to je zauzlarena zvijer, tigar na lancu, hijena u kavezu. Evo: Kad se jalen čovjek, zavidnik, ne bi bojao kazne, počinio bi najokrutnija djela, da umisti bližnjega svoga. Njega sapiju samo društvene uredbe, vlasti, zakon, sud, ali da toga nema, on bi se i djelom pokazao jednak zvijeri. Te uredbe njega drže na uzdama, zato skrućuje zubima i... guta. Ipak ne miruje.

Kopa, ruje i kleveće.

Zašto? — Zato naprosto, što netko ima ono, čega on nema; ili zato, što netko može ono, što on ne može; ili zato, što netko zna ono, čega on ne zna; ili zato, što se nekome sreća nasmejila, a njemu jadnome ne će.

Rekosmo: jal dospijeva svuda. Tako je. Možda će tko pomisliti, da njega ima samo tamo, gdje se zlo i siromašno živi. Ne, gdje se u bogatstvu živi, ima ga također. Možda se on ugnijezdio samo među neukim svijetom? Sve prije toga, nije tako; ima ga i među učenicim ljudima, pače i među visokim učenicim u jednakoj mjeri. On dakle pripada visima i nižima. Ali

tko je višiji, a tko nižiji,

to su druge pripovijesti. Nije «višiji» onaj, koji je u višem rangu; takav je često najniži, kukavelj Božji.

Jal dakle ne pada ni sa porastom bogatstva, ni sa porastom vlasti, ni znanja. Od najpriprostijih kolibica do palača svjetskih mogućnika širi se njegov dom. Kad je tako, onda će netko reći: jal je dakle usko vezan sa čovjekom, i ne može biti čovjeka bez jala, bez zavisti. Mi ne mislimo tako. Tvrdimo pače, da je jal nešto najniže, što je u njemu; nešto, što je u njemu preostalo još iz pradavnih vremena, kada je u pokuljivljem stanju basao po ovoj i koru zemaljskoj. Ona je njegov jal ujedao zubima, danas ujedao jezikom. Ona je grizao u bjednosti drugoga, danas grize sam sebe. Ona je otrovom trovao druge, danas

guta svoju vlastitu žuč.

Vidio sam ljude, kojima je jal izobiljičilo lice, stvoreno na sliku i priliku... ne znam čiju. Jal može da predje u pravu pravcetu duševnu bolest. Zavisit je žuta, t. j. zavidan čovjek požuti. Za takove naš narod veli, da su zmije; ili: ako te ujede, umrijet ćeš.

Jal čovjek je kukavica. Kukavica zato, što se grize zbog tudjega uspjeha, a svoje nemoći. Nezdovoljan sa samim sobom, htio bi i drugomu otrovati radost života. Zaboravlja na onu: svatko je svoje sreće kovač. Neka i on kuje, pa će je iskovati. Istina, često puta čovjek lijepo i pošteno kuje, pa ne iskuje ništa. Dodje nesreća, ode hat i nakovanj; i zaludu cijela muka. U takvom slučaju: ili Jovo nanovo, ili povuci se. Ali svom kutu, i pregovori tugu ljutu. Ali drugomu zlobiti, ne ide. Konačno, nije svatko ni sposoban, da sebi nešto bolje skuje. Nije svatko rođen od istih roditelja, ni pod istom zvijezdom, ni u jednakoj žipi, ni sa istim zdravljem, ni količinom mozga u glavi. Ima bogatijih i siromašnijih i duhom i tijelom.

Ni jednaki putovi u životu nas ne čekaju, ni jednaka sudbina nas ne vrati.

Nekomu ona dijeli šakom, a nekomu kapom. Nema dakle razloga, razum nam kaže, da netko bude zavidan drugome.

Za zavidnika je jal ipak, možemo reći, na neki način pravičan grijeh; zato, jer ne muči onoga, na koga se odnosi, nego samoga onoga, tko ga nosi. Tako zavidnik sam sebe muči, grize i izjeda, a da onaj drugi, koga se tiče, to ni ne zna, ili se još i slatko smije muči zavidnika.

Mnogo zla donosi jal; a i onda, ka naš baš ne nosi sobom zlo, jal je

ružna slika čovjeka.

No jer ga imade u svim slojevima naroda, među siromašnim i bogatim, neukim i visokim učenicim, pitajmo se: gdje mu je razlog, i kako bi se ga moglo izliječiti? Bogatstvo ga ne odstranjuje, kada ga ima među bogatima; nauka ga ne odstranjuje, kada ga ima među učenicima. Odgovor moramo tražiti u životu i u prošlosti. Ima li plemenitih ljudi, koji ne znaju za jal? Jeli takvih uzora bilo u prošlosti? Ima ih i bilo ih je. Proučimo li život njihov, osvjetliti ćemo se, da je u tih ljudi jako razvit osjećajni svijet, čuvstvo, srce. To su ljudi tanke osjećajnosti, plemenite čuđi, dobra srca, jednom riječi: čuvstveni ljudi.

Naročito je u njih razvito jedno čuvstvo, jedan osjećaj, a to je sućut (sučuvstvo). U njih je probudjen smisao za tudju radost i žalost, za tudju sreću i nesreću. S veseljem se vesele, sa žalosnim se žaloste; nevoljnika pomažu, ljube bližnjega svoga. Kadgod se o drugima radi, oni zamišljaju u sličnom položaju sami sebe. Prene se srce, a ruka, ustreba li, pruža pomoć. — Takvi ljudi ne zavidjaju, oni ne znaju za jal. Prema tomu: ni bogatstvom ni znanjem, nego jedino dobrim uzgojem očuvat se može od jala; jer on ide na račun srca, a ne džepa ni glave.

Jal čovjeka ponizuje, jer izlazi iz sebljubljiva, a sućut čovjeka uzvisuje, jer izlazi iz čovjekoljublja. I najveći Čovjekoljub je rekao:

ne želi i ne čini drugome, što bi tebi

žao bilo, da ti on učini;

a čini bližnjemu sve, što bi i tebe veselilo, da tebi on čini. Koje li velike istine u ovim riječima! Kako duboke mudrosti! Kako li je to strašno daleko od jala, a kako blizu sućuti!

Uzgojem treba odstranjivati jal, taj životinjski preostatak u čovjeku, a razvijati sućut, tu iskru božanstva u čovječanstvu.

Kako jal zahvata sve slojeve bez razlike, tako napada i cijele narode. Kako rekosmo, našem se narodu pripisuju te ružno svojstvo, premda dosad nije naučno psihološki istraženo. Možda ga i nema u tolikoj mjeri. Da ga ipak imade u velikoj mjeri, to stoji. Jedino pravi i zdravi uzgoj, moralna civilizacija i kultura moći će da izbrisu to ružno svojstvo: naš stari pradjedovski jal.

Nikola Zec.

Laskavac i prijatelji

Laskavac mnogo govori, a prijatelj te motri. Laskavac će te dovesti ako ga slušaš, u propast; prijatelj ti savjetuje, da budeš bolji. Laskavac se raduje, kad vidi, da postaješ gori; prijatelj nastoji, da se popraviš. Kada te laskavac nastoji, da se popraviš, kada te laskavac hvali, to može biti istina, ali je većinom laž; a prijatelj se stidi, da u većinom laže. Laskavac nastoji tvoje pogreške opravdati, dočim ti prijatelj iskreno kaže, da se popraviš. Laskavac nastoji tvoje pogreške i mane sakriti, on ne će o njima da govori, dočim prijatelj nastoji, da uvidiš svoje pogreške, pa da se ih čuvaš. Kad pogriješiš, onda se laskavac raduje, a prijatelj te žali. Laskavac te u nesreći ostavlja, ugiblje ti se, dočim te prijatelj upravo onda ostavi ne će. Laskavac nastoji da budeš nepravdan, a prijatelj te vada opominje, da budeš pravedan.

Čuvaj se dakle laskavca, pa ga izbjegavaj, a iskrena prijatelja štuj, slušaj njegove opomene i nastoj da ostaneš vrjedan njegova prijateljstva. Tvoja sreća njegova je sreća, on s tobom dijeli radost i žalost. Kao što se pozna zlatu u vatri, tako ćeš poznati iskrena prijatelja u nevolji.

Okani se laskanja, zbori uvijek istinu, makar te s nje lo i ukorio. Laskavca svak prezire, dočim prijatelja svak štuje, a on drugo i ne želi. Njegova ljubav, poštenje i iskrenost druge plaće i ne traže.

DOPISI

IZ RIJEKE.

Protiv psovke i kletve. — Učelno hrvatski Muka sa stanovima. — Palentel palentel gospodar!

Jedna dobra stvar! Sve pametne vlade — među njima i italijanska, nastoje, kako bi među ljudima iskorijenile onaj vrlo ružni običaj psovanja. Psovke i kletve na sramotu su neprednog čovječanstva, zato se ja posve slažem s onim Ministrom u Rimu, koji hoće, da se i kletva i psovka uvrsti među paragrafe kaznenog zakona ne kao presuda ili kontravenkacija već kao pravi zločin. Tko nesu ili kune Boga, majku ili oca i tako dalje, neka plaća, kao i svaki drugi, što počinio bilo koje drugo zločinstvo.

Dovle je sve u redu. Ali sad dolazi jedno, ali... Onaj gospodin Ministar pravde u Rimu morao bi znati i to, da naši Fijumanci, pa i oni najpatriotičniji ne psuju i ne kunu samo italijanski, već kad ustreba i hrvatski. To im je ostalo od njihovih čaća, koji su — kako svi znamo — bili svi — Romani. Trebat će dakle dobro pripaziti, da se ne bi i to ispunila ona stara: «fata la leje studiada la malizia». To će reći: da ne bi moji Fijumanci mjesto Italijanski, psovali i kletali hrvatski, sve u misli, da ih ne će niko razumijeti. O tome smo danas dugo razgovarali ja i Ninetta. Ona je rekla:

— Neka se kakov brizan Sicilijan čapa s kakovom nasom Fijumonom, pak neka mu najedanput nas Fijumom pocne hrvatski kresat bogi i mariji — ca će on razumet.

Ova je opaska po mojem mišljenju vrlo umjesna, i ja je predajem javnosti, da se na vrijeme provodi. Ali kako da se provodi. Nikako drukčije, nego da svi počemo učiti hrvatski, tako da bude mogao svaki i znati i razumjeti, što mu drugi govori. Ta za volju Božju, imamo mi na Rijeci nemalo popova, koji ne znaju ni jedne riječi hrvatske, a kamo li da će znati i razumjeti one rafinirane kletve, koje se ne čuju samo u ustima naših ljudi već — kako već napomenuh — i u ustima naših najholokausnijih sugradjana!

Neka se dakle provodi!

Tih i vrlo pristojan boj između kućevanika i stanaara traje još uvijek, i ne zna se kad će ni kako će da se svrši. I jedni i drugi se natežu, i jedni i drugi gledaju, kako će jedan drugoga da nadmudri. Tako je ovih dana jedan kućevanik podnio oblasti molbu, da mu se dopusti otpremiti staneve iz njegovih dviju kuća, koje da su vrlo stare, prave ruševine, pa hoće da ih dogradi, prebudi ih. Vlasti su mu to dopustile, te on otkaza svim svojim stanaarima, pa kad više nije u kući bilo nikoga, započeo s radnjama ali ih je brzo i prekinuo, jer da nije mogao da ishodit popust na porezu. Medjutim, on je svoje kuće lije-po uradio i pobijelio i onda ih je iznajmio onima, kojima je sam lito. «Vedetta» je nato planula, ja sam ostao neutralan, no Ninetta pak nije mogla da štiti:

— Ako su gospodari od kući vrazi pakleni, nisu ni fitovalji svi anđeli. Koliki se lepo

nameste va kuće, pak nete da plate ni feniga fita! A neki dan je ovde blizu jedna familja zela tri kamari nemobilijane. Gospodar od kući rasplankal je vrata od kući sve ceka i ceka, kada će njim priti mobilija, da mu ne bi fakini zidirovnali. Ceka i ceka — ma mobilije ni i ni. Najzad se je stufal cekat i sal je k svojem novem fitovalom i pita ih: — Kada će vam priti ta mobilija? A oni njemu: Mobilija je već tu! — I pokazu mu pol čila cavela. — To čemo zabit na zidi i obesit nasu robu; ovde brase, onde kombinē, tamo kolet, klobuki i sve tako.

I tako se kriza stanova sve većma zaostruje. Ima ih, koji vele: neka se grade nove kuće! Tako je i ovih dana neko u «Vedetti» pozivao razne «Konsorcije», «Koope-rative» «Unione» itd., neka se već jednom magnu i neka dadu ljudima prilike, da mogu što prije doći do tako željno iščekivanih zračnih stanova itd. No niko se ne miče. Svakoga je strah, jer na Rijeci osim krize stanova ima još i drugih kriza. Kud-kamo oštrijih. Svijet misli, a možda rema sasvin ni krivo: Ako mi gradimo, past će ovamo još više naroda, a kako nema zarade, past čemo u novu krizu: u jaču nezaposlenost.

Neki pak računaju, da ima već danas na Rijeci i previše ljudi, i da je skrajnje vrijeme, da se i te ljude zaposli. Kad bude Rijeka i opet procvatila, onda će se graditi nove kuće sve prema onoj našoj staroj, prekretnoj poslovice: «Najprije kravicu, onda stalicu.»

Sve je to lijepo i dobro, ali siromah, koji nema ni stalice ni kravice, ne može puno da čeka: trebalo bi providjeti i to što prije. Trebali bismo već jedamput zapamtiti, da se ne živi samo o velikem riječima nego i o palenti, a tu palentu treba priskrbiti. Mi na Rijeci imamo vrlo mnogo talenta za stvaranje raznih Odbora. Među ostalima imamo odbor «Per la festa del Biver», «per la festa di San Vito» i za razne druge «feste», zašto ne bismo imali i jedan Odbor «Per la polenta»?

Bilo je vrijeme, kada se je u nas pjevalo: Preko lani va Pešte sam bil. Svake šorti bomboni sam jil. Joj, joj, joj! Kapuži i fažol. Slana riba i palenta, to je sve dobro! No s time ne ču da kažem, da smo mi danas lačni. Što više, mi čemo još i danas, ako nas uhvati «morbnin», zapivati onu našu staru, nezaboravnu:

Ki to tapa, ki to gre?
Ca ste vi, suseda?
Ca ste tako brzo
Stali od obedu?
Lako smo pojili
Dve zlice fažola,
Jos nam je na grle,
Ne da nam se zolota...

— Baš kako da nam je nebogem neč preselo...
Rokac.

IZ POREŠTINE.
Ide vrijeme, koje nosi breme.
Evo me da se javim s ovih strana našoj dičnoj «Istarskoj Rijeci». Nama je jako žao, svi naši ljudi ne čitaju ovu našu pravu seljačku novinu — pravu seljačku i narodnu. — Kamo sreće, kad bi svi znali i vidili. Kad bi se oči otvorile bolje našem se-
«aku, on bi je zaista naučio i čitao u svoju korist. — Ali ovo ostavimo, pak ču vam još javiti, da je na Poreštini dobralno suho. Dolaze k nama ljudi koji vele, da ostala Istra, Cičarija, Buzet, Trst imadu dosti i previše kiše, a kod nas nije tako. Tamo kiša, a u nas se nabočali. Kako da nije Istra pod istim nebom! Sada vjerujte i nevjerujte u razne kolektare! Oni prorokuju kišu, i kiši zaista, ali ne posvuda; napovi-
jednu lijepo vrijeme, i jest lijepo, ali ne po cijeloj Istri. Drugačije vinogradi i polja i njive naše stoje dosta dobro. Mi ovuda su mnogo bavimo vinogradstvom, jer imamo za to zгодne zemlje; pak dobro pazimo na vinograde. Skropimo i sumporiramo ih svaki tjedan, jer bez vina — nismo živi.

IZ PULE.

Kradje pred puljskim Tribunalom.

U ulici Filiberto di Savoia br. 45 u Puli, provallali su bili nekoi Školja Josip i Božac Ivan u dućan gosp. Josipa Maraspina iz Pule, oduvijek mu oko 10 kg sira, 10 komada «mortadelle», 25 kg papra, 2 kapu-
i jednu dvokoliku, sve u vrijednosti od 2300 Lira. Zlikovci su provallali najprije u radionicu nekog Rumor Arhimede, oduvijek mu 3 komada željeza; zatim u radionicu Baldassi Pittoria, uzevši jedan par klijesta, u svrhu, da mogu lakše provallati u dućan Maraspina. Provala je bila učinjena u noći 31 oktobra lanijske godine. Kada su zlikovci pobrali ukradjene stvari, ukrcali su na jedan maleni voz, koji su našli na dvorištu i uputili se prema stanu nekog Pavichievitza, kojemu su predali ukradjene stvari, i koje je on sakrio na tavan. Još su mu rekli, da mu daju na dar voz. On je zlikovcima još prije bio obećao, da će robu prodati uz gubru cijenu.

Nakon par dana došla je puljska kvestura zlikovcima u trag, te ih zatvorila. Kada je doznao Pavichievitz, da je Školji i Božcu ušla kvestura u trag, išao je odmah kvesturi da im i on javi, tobož da ne zna, da im je kvestura u trag ušla, i da on tom prilikom radi sporazumno sa kvestur-
om. Kvestura mu je to povjerovala i pustila na slobodu.

25. maja o. g. vršila se u Tribunalu rasprava o ovoj oferi. Školja i Božac su se branili, da su besposelni i bili prisiljeni na taj čin, dočim se je Pavichievitz još sada branio, da je radio sporazumno sa kvestur-
om. Ta dva prva optuženika su i sada izjavili, da im je u dragovoljno primio ukrad-
jenu robu u svoj stan, i koju je robu lito prodati u vlastitu i njihovu korist. Optuže-
nik je branio advokat dr. Cerlenizza.

Nakon rasprave pročitao je predsjednik Tribunalu optuženicima osudu, gdje kaž-
njava Školju na 2 godine i 11 mjeseci, a Pavichievitza na 1 godinu i 2 mjeseca zat-
vora.

IZ BUZETSKE DOLINE

Razvikat silvolgojstva.

Ima u nas u ovoj našoj lijepoj dolini lijepi broj silvolgojaca. Ima nas svake go-
dine nekoliko, koji i zaslužimo par lirica u kratko doba gojenjem silvolgoja. Preca u tu svrhu sadimo nurve (dud) gdješće se da-
de. Vadimo nekorisno drveće, da sadimo korisno, a to su zaista nurve. Ako bude dosti pameti, za malo godina hodat ćemo cestama i stazama u hladu murvina dr-
veća. Svilce gojiti osvjedočili smo se, u nosno i je korisno. Postolari i krojači, pametni dašto, imadu uvijek posla i zasluzka; pa tako i silvolgojci će lako prodati svoje za-
ohleke (čahure) dok bude bogatih ljudi i ohrlić ženskinja. Pa, napokon, i u crkvi vidimo svilu. Za to je sigurno, da će naša «galeata» uvijek naći kupaca. Ali pazimo: valja da već sada potražimo svoje kupce i nekako pogodimo već sada svilene čahure. Ovo za to, da ne gubimo na cijeni prodavajući čahure ne trgovcu nego srednicima (mešetarima, sansalima). Mi moramo zato izravno trgovcu ili tvornici prodati svoj svileni proizvod. A ovdje pazimo i na ovo: Kada svilac dozori, on će probušiti (proskuljati) čahuricu da izleži kao leptir ili metulj, a proskuljane čahure nisu za prodaju. Radi toga mi silvolgojci ne smijemo čekati na prodaju i na trgovce do toga časa, jer trgovac znade da čemo morati za svaku cijenu prodati čahure, da nam ih metulj ne probuši. Tomu bismo mogli i drugačije otpmoći, da naime Bu-
žestina nabavi parni kotao za umorenje metulja u čahuri. U ovom slučaju bismo mogli držati doma čahurice čekajući na bolju prodaju. — Sve se može pameću znanjem i slogom!
Jedan silvolgojac.

Širite „Istarska Riječ“!

Franina i Jurina

(On vapor, va kem su bili naši Franina i Jurina, šaj je na dno. Svi kineški jomalisti su poskakali va more i utopili se. Propali bi bili i Franina i Jurina, da ne nisu čapali elefanta, ki na svem onem strahovitom more plava, kako još ni nikada plaval nijedan elefant na svete. Jurina jaše na njem spre-
da, a Franina se od zada držl i elefanta i Jurini!)

Fr.: Ovo je za siguro naša zadnja ura.
Jur.: Moja još ni.
Fr.: Ma ča ne vidiš kada smo val?
Jur.: Aj vidim. Kada nas val gore dignu ontraš smo mej nebom i morem, kako dva tiča.
Fr.: A nigdere ni kraja ni broda.
Jur.: Če benaj prit. Samo se ti dobro držl, da ne padēs i da ne poješ, kamo su šli oni kineški jomalisti.
Fr.: Bog ih pomiluj! Već ih za siguro rih-
jidu. Ča će sada brižna Kina prez onli-
keh jomalisti!
Jur.: Počinut će, kako bi počnula i naša Europa, da se za nekoliko vremena zata-
ru svi njiij jomalisti. Koliko laži manje!
Koliko mira više!
Fr.: Ma, Jurino, i mi dva smo jomalisti!
Jur.: Smo, ma samo za nevolju, da prebija-
mo tuje laži, da otpiramo oče onem lju-
dem, ki još ne vide, da nosimo svetlo, kade jŠkurina — si me razume!
Fr.: A sam — sam... Nego pogledaj mal-
on strahoviti val, ki gre proti nam! A koliko ih je još za njem! Jurino, prepo-
ručimo Bogu dušu — ovo je za siguro naša zadnja ura.
Jur.: Ja svaki dan preporučim Bogu dušu. Preporučit sam mu ju i danas, ma ne zato, zač mislim, da ču valje umret. O hionfant je bolji nego nijedan brod. Ča bimo, da ga nimamo! Pak ne igraj na bogi jomalisti!
Fr.: Sve me je strah, da ne će ni on dugo-
šitj ga kako hrope!
Jur.: Mora puhat, kada ima nos tri metri dug. Češ ga videt sada, kada pridu na nas on vali, kako će ih on preskakati. Kako kozič steni na rebare.
Fr.: Je je, ma vidi, kako se skosa. Zalud-
je, Jurino, ja vidim, da već ne ču dugo. Svaki put mi neć prihaja u ruki i nogi. Kako da bi grč. Jurino, ja vidim, Bog me k sebe zove, a ti, ki si jači, ako kada pređeš doma, pozdravi mi moju Maru i svoj moju decu i prijatele i poznate. Ređi njim, neka mi oroste, ako sam kada ču njim zavredil, kako i ja prašam njim za sve ono, ča su mi kada opravili.
Jur.: A si napravil tišament prej nego ča si šal z domi?
Fr.: Nisam.
Jur.: Slabo si učinil. Svaki pametan čovjek moral bi da dokle je još na vreme napravi sve, ča mu je treba, da ne bude kasnije kumedije.
Fr.: Ču tebe reć, pak ako ti Bog pomori, i ako ti jedanput pridēs domo živ i zdrav, hodi k mojem, pak njim reci moju zad-

P O D L I S T A K

ANTE JUKIĆ:

Ima ljudi...

Ima svakojake boje, Svi opanke jednako ne kroje, Nekom trajem obrasli su puti, Drugim cv'jećem šarnim obasuti, Jedan drugog dostignut želi, Tudjoj smrti drugi se veseti; I ta borba traje do v'jekova, Od ukletog gr'eha Kajinova I u borbi nejednake želje Raznom cilju puteve im svele. Jedan teži da dostigne časti, Drugi hoće gospodstva i vlasti, Treći radi za komadić hljeba — Svaki želi ono, što mu treba! A ti, sinko, uči samo za tu, Već naukom da ti duša blista, Poput zlata i alemija čista, Da uzgojiš sebe za čovjeka Zdrava srca — poštenoga reka, Pa ćeš sretan po bespuću tome Cvjetnom stazom dospjet cilju svome! Uči, sinko, knjiga kćer je neba, Svakom treba ko komadić hljeba, Sa naukom mladu dušu grije I budućnost taj si lijepše vije.

Tri zelene grančice

(Ruska narodna pripovied).

Davno je bilo. U sumi, daleko od ljudi, živio je pustinjač. Sve je vrijeme provodio u molitvi i ugodio Bogu svojim pobožnim životom tako, da mu se svaki dan ukazivao anđeo čuvar i s njim govorio.

Tako provodeći dane, živio je dugo pu-
guren i pustinjač i već počeo misliti na skoru smrt. Ali kad ga jednom posjete ljudi, opazi, gdje vojnici vode jednog krivca, da se kazni. Opaziv pustinjač krivca, pomisli:

«Taj je čovjek zaslužio kaznu za svoje grijeha.»

Istog dana, kad je u mislima osudio svo-
ga bližnjega, ne javi mu se anđeo. Pustinjač se prepane i stane u sebi da razmiš-
ljava, kakav je on to grijeh učinio, kad ga Gospod tako kara. I nikako se ne mo-
gaše dosjetiti, što je on tako zla učinio. Pade zato licem i licem znojio; niti je jeo niti je pio, tri dana i tri noći proveo je u molitvi, obdaven suzama.

Tada mu se istom javi anđeo.

— Kaži mi — reče mu starac, sav zapla-
kan, — kakav sam to grijeh učinio, kojim sam Gospoda razgnjevio, da bih kažnjem mogao zadovoljiti za svoj grijeh i da bi se duši mojjoj opet povratio mir i veselje!

— Ti si tim sagriješio, odgovori mu anđeo, — što si u mislima osudio jadan-
ka, koja su na sud vodili. Eto uzroka, zašto se Gospod na tebe razgnjevio. «Jedini on svima sudil. No ako se iskreno pokaješ

i nastojiš grijeh okajati, otpustit će ti se grijesi i dobit ćeš oproštenje.

I anđeo dade starcu suh čvor, koji držaše u ruci, i reče:

— Eto ti suh čvor, nemoj se s njim raz-
dvajati; kad ideš spavati, uzmi ga mjesto jastuka. Sada ostavi to pusto mjesto, idi među ljude: hrani se kruhom, koji isprušit pod prozorima; primi ti teško da prenočiš, u svakoj kući samo jednu noć ostani. Tako živi sve donde, dok ne učinš djelo Bogu ugodno. Eto kazne, koju ti Gospod nalaze. Kad vidiš, da na tom čvoru izrastu tri zelene grančice, znaj, da je Gospod oprostito.

Pustinjač primi suh čvor i povratio se iz sume, dodje među svijet, koji je već davno ostavio. U to se vrijeme hranio sa-
mo onim, što bi mu dali dobri ljudi i što bi pod prozorima naprosio. No kako mu ča-
sto ne bi ništa došlo! Kako su ga rijetko pri-
cijele dana provodio gladan, a noćivao bi ili u polju ili u sumi.

Ali jednom mu se dogodi, da je kasno
idući sumom gladan i umoran, opazio spju-
i u njoj vatru, a kraj vatre staricu gdje sjedi.

Starac joj pristupi i reče:

— Pusti me Isusa radi tu, da prenoćim!
— Rado bih te primila, — odgovori star-
ica, ali ne mogu. Vidiš, u mene su tri sina, i svu su trojica razbojnici. Kad se vrate no-
poštedjeti.

— Ne boj se; primi me! — reče joj starac.
— Tvoji sinovi ne će nam ništa zla učin-
iti.

Starica bijaše sažaljiva srca i pusti star-
ca u spilju. Starac leže u zakutak i metnu suh čvor pod glavu. Starica se začudi i za-
pita ga, zašto to čini? Nato joj starac pri-
vijedase, kako je sagriješio i kako ga je Gospod kaznio. Kad to začu starica, zale-
ma rukama.

— Oh, Gospode! — naričase, sva oblijeva-
suzama. — Ako ti tako strogo kazniš za jednu samo grijeshnu misao, kako ćeš teš-
kazniti sinove moje, kad dođu na tvo-
sud.

— Ponoć dodjoh braća razbojnici. Opa-
ze starca u zakutku i stanu vikati na ma-
ter: — Otkud ovaj čovjek? Ta, koliko smo ti govornili, da nikoga k nama ne smiješ pri-
miti...?!

— Kako bi mi bilo, kad ga ne bih primi-
la?! — odgovori starica. — Ta, to je velik grijehnik i irpi tešku kaznu za svoje grije-
he!

Razbojnicima se učini vrijedno čuti, ka-
kov je to strašni grijeh mogao da učini ta-
starac. Smiřuju se pristupe starcu i probu-
de ga.

— Starče! — vikahu. — Kaži nam svoj grijeh!

Usta starac i ispriča im svoje grijeh-
e. Razbojnici se prestase smijati, sa strahom pomisliše na svoj život i pokajase se za svoje grijehi.

Te noći svi u spilji razbojničkoj kasu zaspaše.

Kad su zorom braća ustala, htjedoh-
starca probuditi, ali nisu mogli — um-
je. A na suhom čvoru, koji mu je bio po-
glavom, izrasle su tri zelene grančice.

volju. Uživotno od svega neka uživa... žena. Ona ne sme niš prodat, ako... baš vela potreba.

To ti ne valja niš, zaš ja te pitam; je... puli nas, kemu ne bi bila vela potreba... prodat? Pusti ti u potrebu po bande...

Dobro, neka je, kako češ ti. Kuća neka... obvedem sinom. Neka ju dele, kako ih... volja i drago.

Nemoj tako, zač te se deca svadjat... budu živi. Tištament valja vavek... napraviti tako, da se posle smrti očeve...

Dobro, neka bude tako! Veli umejak... kukom neka bude čere, ma s tum... pogodbum, da budu i brati imali pravicu...

To bi bila najveća bedastoca. Ale če... hći gospodarica, onega umejka, ale... Ako češ da bude gospodarica, pu...

Pogledaj malo tamo dugo, preko one... craga vala, ki gre s nam. Vidiš ča?... Vidim! Ne! Kako da bi? Vidis ča?

IZ BUZEŠKOG BRESTA. Naše ceste. Pred mjesec dana smo se bili putžili na... trilo što stanje naše jedine ceste što ju ima...

Prigodom svakoga mjesječnoga sajma... dolaze u Motovun nepoznati trgovci manifakturne robe... u robu nose na ramenima...

IZ ZRENJINA. Velika plaćila. - Tuča (građ). Kaošto se tuže i ostala naša braća po... drugim selima na visoke poreze, tako...

IZ MOTOVUNŠTINE. Neukost našega naroda. Prigodom svakoga mjesječnoga sajma... dolaze u Motovun nepoznati trgovci manifakturne robe...

IZ BUZEŠKOG BRESTA. Naše ceste. Pred mjesec dana smo se bili putžili na... trilo što stanje naše jedine ceste što ju ima...

IZ ZRENJINA. Velika plaćila. - Tuča (građ). Kaošto se tuže i ostala naša braća po... drugim selima na visoke poreze, tako...

ni erdeljski Rumunji bili su se sabrali u... narodnoj stranci. Avarescu, sastavljajući... izbornu vladu, našao je način da sklone...

Novi rumunjski izborni sistem, koji je u... ovim izborima prvi puta praktično iskušao... donio je malim grupama potpuni poraz...

Konačni je rezultat izbora ovaj: U staroj... Rumunjskoj dobio je Avarescu 623.425, liberali 119.397, narodna i agrarna stranka 343.167...

Avarescu 1,243.909, liberali 176.763, narodna i agrarna stranka 707.263, Cuca 100.889, socijaliste 35.570, činovnici 32.080 i komuniste 28.198.

Prema tome predviđaje se može zaključiti... slijedeća podjela mandata: Avarescu 288, narodna i agrarna stranka 82, liberali 15 i Cuca 8 ili 9 mandata.

Pobjeda je Avarescu-a apsolutna. Dobivena većina osigurava potpunu stabilnost njegovoj vladi. Sad će Avarescu morati da pristupi ostvarivanju svog programa.

Vojnička revolucija u Portugalu. U Lisabonu, glavnom gradu Portugala je buknula ovih dana nova vojnička revolucija. Vlada je dala uapsiti mnogo ljudi.

Osuda falsifikatora francoskih novčanica u Mađarskoj. U Pešti je završen proces protiv falsifikatora stranih novčanica. Glavni krivci Windischgratz i Nadassy osuđeni su svaki na 4 godine zatvora.

Domae novosti. Vjenčanje. Dne 5. ov. mjeseca vjenčao se u Brestu ispod Učke g. Lino Belaišić sa gospodjom Maricom Rumac.

Pomozi mo sebi samil. Ima nas u Istri na desetke hiljada, koji umijemo čitati i pisati. To će reći, da nas ima na tisuće i tisuće, koji možemo, ako samo hoćemo, da postanemo u jedan mah učitelji one naše djece...

Politički pregled. Rezultat izbora u Rumunjskoj. Vodji rumunjske pučke stranke, generalu Avarescu, uspjelo je da sebi osigura većinu u parlamentu, kako se to moglo ra predviđati.

Politički pregled. Rezultat izbora u Rumunjskoj. Vodji rumunjske pučke stranke, generalu Avarescu, uspjelo je da sebi osigura većinu u parlamentu, kako se to moglo ra predviđati.

Politički pregled. Rezultat izbora u Rumunjskoj. Vodji rumunjske pučke stranke, generalu Avarescu, uspjelo je da sebi osigura većinu u parlamentu, kako se to moglo ra predviđati.

Politički pregled. Rezultat izbora u Rumunjskoj. Vodji rumunjske pučke stranke, generalu Avarescu, uspjelo je da sebi osigura većinu u parlamentu, kako se to moglo ra predviđati.

Politički pregled. Rezultat izbora u Rumunjskoj. Vodji rumunjske pučke stranke, generalu Avarescu, uspjelo je da sebi osigura većinu u parlamentu, kako se to moglo ra predviđati.

Politički pregled. Rezultat izbora u Rumunjskoj. Vodji rumunjske pučke stranke, generalu Avarescu, uspjelo je da sebi osigura većinu u parlamentu, kako se to moglo ra predviđati.

Politički pregled. Rezultat izbora u Rumunjskoj. Vodji rumunjske pučke stranke, generalu Avarescu, uspjelo je da sebi osigura većinu u parlamentu, kako se to moglo ra predviđati.

Politički pregled. Rezultat izbora u Rumunjskoj. Vodji rumunjske pučke stranke, generalu Avarescu, uspjelo je da sebi osigura većinu u parlamentu, kako se to moglo ra predviđati.

Politički pregled. Rezultat izbora u Rumunjskoj. Vodji rumunjske pučke stranke, generalu Avarescu, uspjelo je da sebi osigura većinu u parlamentu, kako se to moglo ra predviđati.

Politički pregled. Rezultat izbora u Rumunjskoj. Vodji rumunjske pučke stranke, generalu Avarescu, uspjelo je da sebi osigura većinu u parlamentu, kako se to moglo ra predviđati.

Politički pregled. Rezultat izbora u Rumunjskoj. Vodji rumunjske pučke stranke, generalu Avarescu, uspjelo je da sebi osigura većinu u parlamentu, kako se to moglo ra predviđati.

Politički pregled. Rezultat izbora u Rumunjskoj. Vodji rumunjske pučke stranke, generalu Avarescu, uspjelo je da sebi osigura većinu u parlamentu, kako se to moglo ra predviđati.

Politički pregled. Rezultat izbora u Rumunjskoj. Vodji rumunjske pučke stranke, generalu Avarescu, uspjelo je da sebi osigura većinu u parlamentu, kako se to moglo ra predviđati.

Politički pregled. Rezultat izbora u Rumunjskoj. Vodji rumunjske pučke stranke, generalu Avarescu, uspjelo je da sebi osigura većinu u parlamentu, kako se to moglo ra predviđati.

Politički pregled. Rezultat izbora u Rumunjskoj. Vodji rumunjske pučke stranke, generalu Avarescu, uspjelo je da sebi osigura većinu u parlamentu, kako se to moglo ra predviđati.

Politički pregled. Rezultat izbora u Rumunjskoj. Vodji rumunjske pučke stranke, generalu Avarescu, uspjelo je da sebi osigura većinu u parlamentu, kako se to moglo ra predviđati.

Politički pregled. Rezultat izbora u Rumunjskoj. Vodji rumunjske pučke stranke, generalu Avarescu, uspjelo je da sebi osigura većinu u parlamentu, kako se to moglo ra predviđati.

Tko sije vjetar — žanje buril. Naši dražezni prijatelji kod «Pučkog Prijatelja», «Malog lista» i «Zbornika», koje de facto uređuju sami svećenici, već dvije godine trube u svijet najpodliju laž, da se naime naš list badava razlašilje po cijeloj Istri.

Pokojnica je bila dobra majka i čestita žena. Svoju djecu uzgojila je u narodnom duhu. U Lijžnanu je bila od svih štovana i ljubljena.

«Queste son brutte orel...» Piše nam prijatelj iz Pule: — Prošle nedjelje umrla je u Monte Serpo (Sijana) Luca ud. Ivancić. Pokojnica je oko 10 u jutro zamolila svoga sina Ivana, da joj dovede jednog svećenika.

«Queste son brutte orel...» Piše nam prijatelj iz Pule: — Prošle nedjelje umrla je u Monte Serpo (Sijana) Luca ud. Ivancić. Pokojnica je oko 10 u jutro zamolila svoga sina Ivana, da joj dovede jednog svećenika.

«Queste son brutte orel...» Piše nam prijatelj iz Pule: — Prošle nedjelje umrla je u Monte Serpo (Sijana) Luca ud. Ivancić. Pokojnica je oko 10 u jutro zamolila svoga sina Ivana, da joj dovede jednog svećenika.

«Queste son brutte orel...» Piše nam prijatelj iz Pule: — Prošle nedjelje umrla je u Monte Serpo (Sijana) Luca ud. Ivancić. Pokojnica je oko 10 u jutro zamolila svoga sina Ivana, da joj dovede jednog svećenika.

«Queste son brutte orel...» Piše nam prijatelj iz Pule: — Prošle nedjelje umrla je u Monte Serpo (Sijana) Luca ud. Ivancić. Pokojnica je oko 10 u jutro zamolila svoga sina Ivana, da joj dovede jednog svećenika.

«Queste son brutte orel...» Piše nam prijatelj iz Pule: — Prošle nedjelje umrla je u Monte Serpo (Sijana) Luca ud. Ivancić. Pokojnica je oko 10 u jutro zamolila svoga sina Ivana, da joj dovede jednog svećenika.

«Queste son brutte orel...» Piše nam prijatelj iz Pule: — Prošle nedjelje umrla je u Monte Serpo (Sijana) Luca ud. Ivancić. Pokojnica je oko 10 u jutro zamolila svoga sina Ivana, da joj dovede jednog svećenika.

«Queste son brutte orel...» Piše nam prijatelj iz Pule: — Prošle nedjelje umrla je u Monte Serpo (Sijana) Luca ud. Ivancić. Pokojnica je oko 10 u jutro zamolila svoga sina Ivana, da joj dovede jednog svećenika.

«Queste son brutte orel...» Piše nam prijatelj iz Pule: — Prošle nedjelje umrla je u Monte Serpo (Sijana) Luca ud. Ivancić. Pokojnica je oko 10 u jutro zamolila svoga sina Ivana, da joj dovede jednog svećenika.

«Queste son brutte orel...» Piše nam prijatelj iz Pule: — Prošle nedjelje umrla je u Monte Serpo (Sijana) Luca ud. Ivancić. Pokojnica je oko 10 u jutro zamolila svoga sina Ivana, da joj dovede jednog svećenika.

«Queste son brutte orel...» Piše nam prijatelj iz Pule: — Prošle nedjelje umrla je u Monte Serpo (Sijana) Luca ud. Ivancić. Pokojnica je oko 10 u jutro zamolila svoga sina Ivana, da joj dovede jednog svećenika.

Čitatelji, pozori!

U posljednjem broju «Istarske Ri- ječi» donijeli smo novi red željezničke vožnje u Istri, da se naši ljudi ravnaju po njemu. Taj red donosimo još i dan- nas, molbom, da ga čitatelji sačuvaju. Nismo doduše unesli u red vožnje neke manje stanice, ali će unatoč toga mno- gima dobro doći. Ponavljamo: saču- vajte ovaj red vožnje!

Darovi

Za «Prosvetu» Da počaste uspomenu na blagopokojnu suprugu našega narodnjaka Josipa Fedela iz Ližnjana, darovali su rodnici i prijatelji iz Ližnjana 50 lira za «Dječku Maticu» 50 lira za «Prosvetu», a gg. Matko Crljenica i Ivan Stari 20 lira (svaki po deset). Dr. Jože D. daruje «Prosvetu» 10 lira.

u fond «Istarski Rijeki»: Josip i Mirko Geletić iz Poljana daro- vali su 10 lira (svaki po 5).

Na piru g. Lina Belasić i Marice Rumac iz Brestea ispod Učke sakupilo se 36 lira u fond «Istarske Riјеči». — Darovali su: po 5 lira: kumovi Matko Mečuli i Rudi Ru- mac; po 3 lire: Francić Josip i Mečuli Josip; po 2 lire: Antica Baf, Ciro Sandali, Ante Rumac, Fran Belasić i Ivo Belasić; po 1 lir: Antica Rumac, Mimi Sandali, Srdoč Antica, Srdoč Martin, Marica Klja- njak, Belasić Matko, Ivanka Belasić Pa- jjeva i Branko Baričević iz Vranje.

Za fond «Istarske Riјеči» platilo je Tone u dva navrata po 10 lira (ukupno 20 lira) za izgnubljene partije briškule protiv nepo- bjeđivog Jožeta.

Gospodin kapetan R. Zloković iz Gruža daruje 10 lira, a gg. Josip i Franjo Primuš iz južne Amerike 3 lire u fond «Istarske Riјеči».

Zivjeli darovatelji i sabirači!

DOPIŠNICA UPRAVE

M. Sušanaj - Zvonca: Primali smo Vaše pismo i moljatu. Demark Blaž - Dolnja Vas: Preplata Vam je podmirena do 31. XII. 1926. Škerij Anton - Gorenja Vas: Novac smo primali. Preplata je podmirena do 31. 12. 1926.

Tudja valuta na tržišnoj burzi.

Jučer moglo se kupiti dočito prodati: jedna engleska lira sterlina za 133 ital. lire; 1 američanski dolar za 27,35 ital. lire; 100 njemačkih maraka za 633 ital. lire; 100 švicarskih franka za 527,50 ital. lire; 100 francuskih franka za 79,70 ital. lire; 100 čehoslovačkih kruna za 80,90 ital. lire; 100 jugoslovenskih dinara za 48,25 ital. lire; 100 rumunjskih leja za 10,85 ital. lire.

Izdavač, direktor i odgovorni urednik: IVAN STARI Tisk: TISKARA «EDINOST» U TRSTU

Poziv na redovitu glavnu skupštinu

Višnjanskog društva za štednju i zajmove u Višnjani, koja će se održavati u društvenim prostorijama dne 29. ju- nija 1926. u 10 sati prije podne.

DNEVNI RED:

- 1. Čitanje zapisnika zadnje glavne skupštine; 2. Izvješće upravnog odbora; 3. Izvješće nadzornog odbora; 4. Čitanje revizijskog izvješća; 5. Odobrenje računskog zaključka za godinu 1925; 6. Izbor upravnog i nadzornog odbora; 7. Promjena zadržanih pravila; 8. Slučajnosti.

U Višnjani, dne 6. junija 1926.

OPBORA.

Opaska: U slučaju da u određeni sat ne dodje na skupštinu dovoljno članova, to će se ista držati pol sata kasnije bez obzira na broj prisutnika.

Fuškulinsko društvo za štednju i zajmove

registrirovana zadruga na nesegurnično jamčenje pozivlje sve svoje članove na redovitu glavnu skupštinu, koja će se održavati 27. junija 1926. u društvenoj zgradi u Fuškulinu i to u 2 sata poslije podne.

DNEVNI RED:

- 1. Čitanje zapisnika zadnje glavne skupštine; 2. Izvješće upravnog odbora; 3. Izvješće nadzornog odbora; 4. Odobrenje računskog zaključka za godinu 1925; 5. Čitanje revizijskog izvješća; 6. Izbor jednog člana upravnog i jed- nog nadzornog odbora; 7. Slučajnosti.

U Fuškulinu, dne 5. junija 1926.

OPBORA.

Opaska: U slučaju da u određeni sat ne dodje na skupštinu dovoljno članova, to će se ista držati pol sata kasnije bez obzira na broj prisutnika.

ZAHVALA

Svima onima, koji su ispratili do vječnog počinaka moju nezaboravnu ženu

Mandu Fedel

izričem ovim putem svoju najsrdačniju hvalu.

Posebno se zahvaljujem Istarskoj posujilnici u Puli, koja je svojim za- stupstvom i vijencem ukrasila sprovod. Bog platio svima!

U Ližnjanu, 3. junija 1926.

JOSIP FEDEL.

POZIV

na

XXIX. redovitu glavnu skupštinu

Istarske Posujilnice u Puli

registr. zadruga na ograničeno jamčenje

sa svojom Podružnicom u Pazinu

koja će se održavati

u subotu, dne 19. junija u 10 sati u

zadružnim prostorijama Matice, u Puli,

via Badoglio 9 (ex San Marino)

DNEVNI RED:

- 1. Čitanje zapisnika posljednje glavne skupštine; 2. Čitanje revizijskog izvješća Za- družne Zeve u Trstu; 3. Izvješčaj upravnog odbora; 4. Izvješčaj nadzornog odbora; 5. Odobrenje zaglavog računa za go- dinu 1925; 6. Izbor triju članova pomirbenog suda; 7. Eventualije.

STAREŠINSTVO.

Opaska: U slučaju, da ne bude na određeno vrijeme dovoljan broj prisut- nih zadržugara, obdržavati će se skup- ština pol sata kasnije sa istim dnevnim redom, koja će u smislu § 47. zadružnih pravila, stvoriti pravovajane zaključke bez obzira na broj prisutnih zadržugara.

KOME TREBA

dobrog domaćeg vina u većoj količini, neka se obrati na Ra- dovana Matu, selo Jehnici — Zbandaj kod Poreča, uz veoma povoljnu cje- nu.

IVAN RIBARIĆ IZ VODICA KBR. 66

(Vodizze di Castelnuovo) — prodaje svoju kuću, staju, zemljište, šumu i skupno seosko dobro, — jer mu nema tko iz porodice da obradjuje imanje.

TKO želi kupiti ili prodati kuću, vr- t, zemljište itd. neka se obrati na An- tuna Rakića u Trstu (Via Commer- ciale br. 104.

DOBRO vino i izvršnu rakiju može se

dobiti u poznatom vinotočju g. Pe- čenka (Scala Belvedere I).

NAVIGAZIONE GEN. ITALIANA

Pruga za Južnu Ameriku:

Table with columns: Dne odzasta u Genova, Parobrod, Rio Janeiro, Montevideo, Buenos Aires, Santos, Montevideo, Buenos Aires.

Pruga za Sjevernu Ameriku:

Table with columns: Dne odzasta u Genova, Parobrod, New York, New York.

Pruga za Centralnu Ameriku:

Table with columns: Dne odzasta u Genova, Parobrod, Trinidad, La Guayra, Curacao, P. Columbia, Colon, Guayaquil, Callao (Peru), Molendo, Arica, Iquique, Antofagasta, Valparaiso.

Pruga za Australiju:

Table with columns: Dne odzasta u Genova, Parobrod, Adelaide, Melbourne, Sidney, Brisbane.

Ured u svim glavnim gradovima Italije i inozemstva

U TRSTU: Ufficio Passeggeri della NAVIGAZIONE GENERALE ITALIANA, Via Mercato Vecchio 1 (Palazzo Hotel Savoia) - Telefono 4003.

NOVE GREDE I DASKE prodaje po najpovoljnijim cijenama

Matije Bančić — Kršanci p. Zminj (Gimino), Istra.

Zlato, srebro, krune, platin i umjetne zubeve

kupuje

Zlatarna ALBERT POVH

Trst, Via Mazzini 46

Trgovina koža

i raz ih postoi askih potrepština

FRAN CINK

CAMPO BELVEDERE br. 1

drži u svom skladištu

svake vrsti u tu struku zasjecajuće robe

uz najnižu dnevnu cijenu.

Podvorka brza i točna. Podvorka brza i točna.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Telefon: 5-18 Podružnica u Trstu: Via XXX Ottobre, 11 Telefon: 5-18

PODRUŽNICE:

Brežice, Celje, Gorica, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split

CENTRALA u LJUBLJANI

Dionička glavica i pričuva:

60.000.000 dinara.

Bavi se svim bankovnim poslovima. Prima uloge na uložne knjižice, te ih ukama- čuje sa 4%, a uloge na tekuće račune sa 4 1/2%, neto. Za otkaz vezanih uložaka plaća postotke po dogovoru. Izvršuje burzne naloge i daje u najam sigurnosne kubitje (SAFES)

Blagajna je otvorena od 9h-12.50 i od 14h-16 sati

RED VOŽNJE

(Važi od 15. maja 1926. do opoziva)

Željeznička pruga Trieste-Campomarzio-Pola (Trst-Pula i obratno)

Table with columns: Vlak, Stanice, and time slots for Trieste-Campomarzio-Pola.

Željeznička pruga Canfanaro-Rovigno (Canfanar-Rovinj)

Table with columns: Putnički vlakovi, Stanice, and time slots for Canfanaro-Rovigno.

Željeznička pruga Trieste-Parenzo (Trst-Poreč)

Table with columns: Putnički vlakovi, Stanice, and time slots for Trieste-Parenzo.

Željeznička pruga Trieste-Flume (Trst-Rijeka)

Table with columns: Putnički vlakovi, Stanice, and time slots for Trieste-Flume.

Željeznička pruga Divaccia-Erpelle-Cosina

Table with columns: Putnički vlakovi, Stanice, and time slots for Divaccia-Erpelle-Cosina.

Željeznička pruga Divaccia-Erpelle-Cosina

Table with columns: Putnički vlakovi, Stanice, and time slots for Divaccia-Erpelle-Cosina.